

[Kirkegaard.]

grænse. Derfor tror jeg, det er muligt og meget sandsynligt, at de mænd — både de mænd, som vore organisationer vælger, og måske i særlig grad dem, som vore organisationer ansætter til at udfylde de rammer, jeg nævnte for lidt siden, og som altså også får et ansvar inden for de rammer — i bogstaveligste forstand må ud i verden, ikke bare for at finde afsætning for den produktion, vi har i dag; de bliver måske også nødt til at prøve på at skabe et helt nyt behov for varer, som vi så prøver at dække for simpelt hen at opnå den eksportindtægt, som vort land ikke kan undvære, hvis vi vil gøre os håb om at opretholde vor nuværende høje økonomiske standard. Der vil blive stillet store krav til de mænd, jeg her har nævnt. De får heldagspladser, om man må bruge det udtryk. Jeg kan i øvrigt tilføje, at der bliver også stillet store forventninger til de mænd. Det sidste vil jeg forfærdelig gerne understrege. Jeg tror, det er rigtigt, at både de aftaler, som er truffet, og de lovbestemmelser, som foreslås, indeholder bestemmelser om, at den helt nødvendige eksportoffensiv, som nu sættes i gang, ikke må strande på grund af pengemangel. For det er der sørget, og det er jeg tilfreds med.

Sammen med lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer er der jo også fremsat forslag om en kornordning. Selv om jeg ved, at der blandt landmænd er delte meninger, når der tales om en kornordning, så vil jeg for mit vedkommende meget anbefale forslaget. Se, når det trods dårlige afsætningsforhold og små priser alligevel fra forskellige sider hævdes, at vi skal fortsætte med den størst mulige produktion og også med den billigst mulige produktion, er jeg selvfølgelig ganske enig i det sidste. Selvfølgelig skal vi til enhver tid producere så billigt som muligt for at opnå den størst mulige fortjeneste; det er klart, det er alle enige om. Men om vi også skal producere mest muligt under alle forhold, er der måske ikke helt enighed om. Nu tror jeg for mit vedkommende ikke, vi skal nedsætte produktionen i almindelighed. Det mener jeg ikke; jeg mener i øvrigt, der er visse områder, hvor vi kan øge vor produktion; det vender jeg tilbage til om et øjeblik.

Men over for dem, der tror, at vi også skal øge produktionen væsentligt ud over den, vi har, tør jeg måske gøre den bemærkning, at smørprisen i dag er katastrofalt lav; baconprisen har været nede to gange, men er heldigvis kommet op igen; under sådanne uroforhold mener jeg det er nødvendigt, at enhver producent til enhver tid prøver på at holde sit marked under observation og simpelt hen, så vidt som det nu er gørligt, forsøger at beregne, hvad markedet til enhver tid kan tage, og så må han i et vist omfang — i det omfang det er muligt — indstille sin produktion efter det, markedet kan tage, for at undgå for store og for lange perioder med tab. Gør han ikke det, kommer han altså ud for kedelige overraskelser. Efter det lovforslag, som foreligger, og som jeg forventer bliver vedtaget, går jeg ud fra, at der vil blive gennemført en systematisk undersøgelse af vore muligheder i så henseende.

Nu ved jeg meget vel, at når vi diskuterer, hvorvidt det er forsvarligt at afdæmpe produktionen en smule, kan man sige, at der er en risiko ved at overlade sine konkurrenter nogen del af markedet. Det er farligt, det skal erkendes klart; men på den anden side er forholdet det, at hvis vi og andre lande, der producerer fødemidler, fortsætter produktionen i takt med prisfaldet, så er der en fare for, at markedet bryder helt sammen. Der er altså forhold her, der må afvejes.

Den kornlov, som her er foreslået, medfører, det håber jeg, en moderat afdæmpning af vor produktion, men jeg er ikke sikker på, at dette vil give sig udtryk i en mindreindtægt til dansk landbrug. Det er jeg ingenlunde sikker på. Jeg kan her pege på, at vi i hvert fald på visse områder — jeg skal nok lade være med at sige i enhver henseende, men på visse områder — nok har et lille forspring med hensyn til kvaliteten, og jeg tror, at forholdet vil vise sig at blive det, at i jo mindre mængde en kvalitetsvare kommer frem, des større bliver prisforskellen mellem det, som jeg vil kalde luksusvarer, og den almindelige handelsvare, og det kunne altså give os en lille gevinst.

Så kommer jeg til det, jeg for et øjeblik siden sagde jeg ville nævne, at vi har visse muligheder for forøgelse af vor produktion. Jeg tror altså ikke, at vi i øjeblikket skal øge